

164

1667-1679

A NÉPI VALLÁSOSSÁG

1674 A szentségek és szentelmények liturgiáján kívül a katekézisnek figyelemmel kell lennie a hívők és a népi vallásosság jámborsági gyakorlataira is. A keresztény nép vallásos érzéke kezdettől fogva sok jámborsági formát talált, melyek körülveszik az Egyház liturgikus életét. Például az ereklyetisztelet, a búcsújáró helyek fölkeresése, zarándoklatok és körmenetek, keresztúti ájtatosság, vallásos táncok, rózsafüzér és érmek viselése stb.

1675 Ezek a kifejezési formák folytatják az Egyház liturgikus életét, de nem helyettesítik. "Fontos azonban, hogy ezek az áhítatgyakorlatok alkalmazkodjanak a liturgikus időkhöz, legyenek összhangban a liturgiával, mintegy abból fakadjanak és arra készítsék föl a népet; a liturgia ugyanis természeténél fogva messze minden ájtatosság fölött áll."

1676 Lelkipásztori megfontoltság kell ahhoz, hogy a népi vallásosságot támogassák és ápolják, s ha kell, az ilyen áhítatgyakorlatok alapját adó vallási érzéket megtisztítsák és helyes irányba tereljék; azért, hogy Krisztus misztériumának ismeretét egyre inkább ki tudják bontakoztatni. Végzésük a püspök felügyelete és ítélete és az Egyház általános törvényei alá tartozik.

"A népi vallásosság magva értékek gyűjteménye, mely keresztény bölcsességgel választ ad a lét nagy kérdéseire. A katolikus népi bölcsességnek van képessége eleven szintézis megalkotásához; így teremtő módon kapcsolja egybe az istenit és az emberit, Krisztust és Máriát, a lelket és a testet, a közösséget és az intézményt, a személyt és a közösséget, a hitet és a hazát, az értelmet és az érzelmet. Ez a bölcsesség keresztény humanizmus, mely alapjában minden személy istengyermeki méltóságát állítja, és megalapozza az alapvető testvériséget, megtanít arra, hogyan kell találkozni a természettel, hogyan kell megérteni a munkát és megtalálni az öröm és a humor alapjait nagyon kemény élethelyzetekben is. Ez a bölcsesség a nép számára megkülönböztetési elv is, evangéliumi ösztön, mellyel önkéntelenül megérzi, hogy mikor szolgálják az Egyházban az evangéliumot, és mikor üresítik ki és fojtják el idegen érdekek miatt."

Összefoglalás

1677 Szentelményeknek nevezzük azokat az Egyház által alapított szent jeleket, melyek célja az, hogy előkészítsék az embereket a szentségek gyümölcsének fogadására, és megszenteljék az élet különböző körülményeit.

1678 A szentelmények között jelentős helyet foglalnak el az áldások. Egyszerre foglalják magukban Isten dicséretét műveiért és ajándékaiért, és az Egyház közbenjárását, hogy az emberek Isten ajándékaival az evangélium szellemében tudjanak élni.

1679 A keresztény élet a liturgián kívül a különböző kultúrákból fakadó népi jámborsági formákkal is táplálkozik. Az Egyház támogatja a népi vallásosság megnyilatkozásait, melyek evangéliumi ösztönt és emberi bölcsességet fejeznek ki és gazdagítják a keresztény életet, ugyanakkor törekszik arra, hogy a hit világosságával megvilágosítsa őket.